

meget vanskeligt ved at leve af denne lille Sum; dette turde vistnok forudsættes som almindelig anerkjendt, og Udvalget haaber derfor heller ikke, at Forslaget skal møde nogen Modstand hos den høitærede Minister. Indstillingen med Hen syn til Andragende Nr. 17 findes under Andring s forslag Nr. 29. Det er en meget gammel Bekjendt, det er et Andragende, som har været adskillige Gange i Rigsdagen og har været henvist til den høitærede Minister. Det angaar en Enke, hvis Mand har været Spinner ved Næserød Klædefabrik i omtrent 40 Aar. Hun har en aarlig Understøttelse af 20 Kr., hendes Helbred er meget svækket, og hendes Syn endog meget daarligt, saa at hun ikke kan tage sig noget egentligt Erhverv for. Hun har saaledes i Virkeligheden ingen anden Ud sigt end at komme paa Fattigvæsenet, men det er ganske naturligt, at hun finder, at dette vilde være tungt, og hun har derfor bedt, om hun ikke kunde faae en Forhøielse af Understøttelsen. Et Andragende fra hende blev i 1876—77 henvist til Krigsministeriet, uden at hun senere har faaet Noget derfra. Hun har nu, som sagt, aarlig en Understøttelse af 20 Kr., som man foreslaar forhøiet til 50 Kr. — Jeg kommer nu til det Andring s forslag, der er stillet af Udvalgets Ordfører til § 14. Det angaar en aarlig Understøttelse til Eieren af Høver Kro ved Beile C. K. Sagild, det findes i Betænkning om Andragender under Nr. 2. Der er foreslaaet til denne Mand en aarlig Understøttelse af 150 Kr. Der har ogsaa tidligere været et Andragende her i Thinget om denne Sag, saa at den maaske nok vil være bekjendt for ældre Medlemmer. Denne Mand har i sin Tid været ansat ved Toldgrændsen ved Kolding; senere er han kommet derfra og var i kort Tid syg; han blev saa i 1855 ansat i Haderslev, hvor han var til 1865, da han ved et Magtsprog blev fjernet derfra. Hvis han havde været der fuldt ud i 10 Aar, vilde han kunne komme ind under Bestemmelserne i Lov af 24de Marts 1865, men der mangler en lille Smule i 10 Aar. Derimod blev der ved samme Lov givet Ministeren Raadighed over større Summer, hvoraf han kunde tage Understøttelse, og denne Mand har ogsaa ved Lov af 11te Mai 1866 en lille Understøttelse een Gang for Alle af 60 Kr. Til det sidste Andragende, som blev henvist til Ministeriet, blev der svaret — det var i Samlingen 1875—76 —, at, da Vedkommende ikke havde havt Ansættelse i 10 Aar, kunde han naturligvis ikke komme ind under de almindelige Regler i Lov af 24de Marts 1865, og da det heller ikke var oplyst, at hans Formues-

forhold vare daarlige, fandt man ingen Grund til at give ham nogen særlig Understøttelse. Dengang kunde det ogsaa siges, at han hidtil nogen lunde havde kunnet leve; men Forholdene have nu ført med sig, at den Stilling, der hidtil har været nogenlunde god, nu er bleven meget daarlig. Denne Mand eier nemlig en Kro mellem Beile og Sellinge, Høver Kro, og Jærdsjelen er for Diebliffet nogenlunde; men nu føres der en ny Landevei gennem Greisdalen, som tager Søgingen fuldstændig bort fra denne Kro, og desuden er der ingen Jord til Kroen. Mandens eneste Indtægt var jo Kroprivilegiet, der nu fuldstændig taber sin Betydning. Det gaar ham med denne Landevei, som det gaar enkelte andre Kromænd med Jernbanerne, naar disse blive anlagte, tage de Søgingen bort fra Kroerne. Denne Mand s Formuesforhold og Eksistens er derved i det Hele taget stærkt truet, saa at han vistnok kunde trænge meget haardt til at faae denne lille Understøttelse. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale disse Forslag.

Ville: Der er af mig tilligemed flere ærede Medlemmer til § 10 stillet et Forslag, som jeg haaber maa kunne glæde sig ved en særdeles god Modtagelse heri Thinget. Det er et af disse skjønne Forslag, som kun kunne fremkomme henimod Slutningen af en Session. Efterat man længe har vandret gennem Dvedragtens golde Dræner, kan der undertiden aabne sig en saadan lille Dase med styggende Palmer og rislende Rilder, hvor alle Parter kunne mødes i fredelig og venlig Forstaaelse, og dobbelt skjönt vilde det være, om denne Entigheds-Dase kunde blive opført paa Grundlag af et Thema, der saa ofte har stilt Rigsdagens og navnlig Folkethingets Medlemmer fra hinanden i fjendtlige Leire, nemlig det kongelige Theater. Det vil erindres, at der ved Finantslovens første Behandling i Oktober Maaned forrige Aar, blev fremsat den Tank, at det efter den flete Forandring af Theatrets hele Stilling vilde være hensigtsmæssigt, om dette Things Medlemmer, der nu som høie Guder skulle dømmes i alle Theatrets Sager, store og smaa, ogsaa kunde faae Velighed til at gjøre sig noget mere fortrolige med dets Stilling, end det i Reglen hidtil er sket, og at der derfor burde indrømmes Rigsdagsmændene fri Adgang til Theatret. Denne Beslutning blev kort efter sat i Værk af den høitærede Kultusminister; men dette skete paa et Tidspunkt, hvor der endnu ikke var den skjønne Entighed, der senere har udviklet sig paa en, maaske for Mange over-